

[Handelsministeren.]

fjernsynets særlige arrangement ved sidste kommunevalg, og hvor man til vistnok $\frac{1}{5}$ af dem, der blev spurgt, rettede det spørgsmål: synes De, at detailhandlerne selv skal have lov til at bestemme, hvornår de vil holde deres butikker åbne? Hvorpå til almindelig overraskelse, så vidt jeg er vidende om, mellem 60 og 70 pct. svarede, at det syntes de; det synes jeg altså også.

Albertsen: Må jeg til den sidste bemærkning, som handelsministeren kom med om det lille indslag i kommunalvalgaftensudsendelsen fra Odder sige, at de to politikere, der var inde i billedet ved den lejlighed, dog var enige om, at det svar, man fik, næsten var bestilt; i den udformning, det havde fået, kunne man dårligt tænke sig anden besvarelse, så jeg tror ikke, der er megen trøst at hente for ministeren. Ministeren ved særdeles vel, at ved samtlige andre undersøgelser, der er foretaget af Gallup og Observa og organisationer og erhvervsinteresser osv., har et aldeles overvældende flertal af forbrugerne erklæret deres tilfredshed med de nuværende lukkelovsforhold, og at der selvfølgelig ganske entydigt hos de implicerede erhvervsinstanser, altså såvel medhjælperne og funktionærerne som indehaverne, ingen ønsker er om reformer, men en positiv holdning over for ændringer inden for de begrænsede områder.

Lad mig i øvrigt, inden ministeren nu bliver alt for glad for det, som han egentlig ikke var glad for, sige, at forholdet dog er det, at der, siden vi fik loven i 1946, er gennemført adskillige ændringer, når der har vist sig argumenter derfor eller der er kommet interesser ind i billedet, som har motiveret dem. Turistmæssige foranstaltninger vedrørende benzinstationer, banegårde, lufthavne osv. har vi i en årrække kunnet ændre og reformere, og det har vi kunnet gøre i enighed. Jeg vil meget henstille, at de retningslinjer, der har været fulgt på dette område med henblik på at etablere et samarbejde, som tinget nogenlunde har kunnet blive enigt om, også bliver fulgt, hvad denne lovgivning angår.

Jeg har selvfølgelig bemærket, at ministeren i dag med særlig varme kunne takke repræsentanten for socialistisk folkeparti, og den varme og den tilslutning skal jeg gerne

skænke ministeren; hvis ministeren vil nøjes med det og så i øvrigt det sammenflikkede flertal med et par hæderlige undtagelser — hr. Hans Kjær og måske andre — så er det klart, at ministerens beskedenhed er næsten enestående. Men efter den placering, ministeren har fået på det seneste, kan jeg godt forstå, at han må være beskeden, tvunget af omstændighederne.

Det bliver jo sagt, at den nugældende lukkelov på det nærmeste er det forfærdeligste, der findes på denne jord, og navnlig den radikale ordfører karakteriserede den som den mest restriktionsprægede og den mest utilfredsstillende lovgivning, vi havde på erhvervsområdet, og henviste til, at i en række andre lande har man det, man kalder friere forhold. Ja, friere forhold kan man altid diskutere, men for hvem og på hvilket grundlag? Under den lovgivning, vi har haft i en lang årrække, og hvis sigte selvfølgelig stort set er opretholdt, er forbruget steget mere end nogen sinde før, erhvervslivet har udviklet sig, butiksnettet er blevet moderniseret og konkurrenceevnen øget. Det er alt sammen sket under den lov, som nu karakteriseres så kritisk. Samtidig er de tekniske muligheder for, at forbrugerne kan klare opbevarings- og indkøbsforanstaltninger, i høj grad udviklet; man har fået køleskabe, frysebokse og automatsalg, og man har fået en række fristeder: banegårde m. v., som indebærer, at ekstraordinære køb kan klares: Jeg kan altså ikke deltage i veråbene over de forhold, som man altså finder så dårlige, når man i enighed må give mig ret i den karakteristik, som jeg her har forsøgt at give.

Må jeg sige til hr. Aksel Larsen, at når han polemiserer mod HKs holdning i denne sag og nærmest synes, det er lidt uanstændigt, at de som organisation interesserer sig for dette, for det skal de klare på anden vis, så er det da dog et højst mærkværdigt standpunkt at indtage af én, der dog skulle have en lille smule, jeg siger udtrykkelig lille smule, føling med fagbevægelsen. Det er jo ikke ukendt, at i al lovgivning, der har relation til de respektive grupper eller erhvervs arbejdsforhold eller tryghedsforhold eller livsforhold i det hele taget, er man selvfølgelig opmærksom på, hvor lovgivningen kan gribe ind med henblik på at varetage de pågældende grupperes interesser, og det er